

Sygn. akt X K 709/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 stycznia 2016 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku w X Wydziale Karnym w składzie

Przewodniczący: SSR Dorota Zabłudowska

Protokolant: Marta Filipiak

po rozpoznaniu w dniu 14.01.2016 r. sprawy **Z. R.**, s. S. i J., urodzonego (...) w S.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 25 marca 2015 roku w G. na ul. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości stwierdzonym przy użyciu urządzenia kontrolno-pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu typu A. 6020 I badanie 0,78 mg/l, II badanie 0,81 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu oraz przy użyciu urządzenia kontrolno-pomiarowego A. A 2.0 I badanie 0,70 mg/l, II badanie 0,66 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki V. (...) o nr rej. (...),

tj. o przestępstwo z art. 178a § 1 k.k.

przy zastosowaniu art. 4§1 k.k., na podstawie przepisów Kodeksu karnego w brzmieniu z 30.06.2015 r.

I. oskarżonego Z. R. uznaje za winnego zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. wymierza mu karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 pkt 11 k.k. warunkowo zawiesza oskarżonemu wykonanie orzeczonej w pkt. I wyroku kary pozbawienia wolności na okres 2 (dwóch) lat tytułem próby;

III. na mocy art. 42 § 2 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat;

IV. na podstawie art. 63 § 2 k.k. zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonego wobec niego zakazu prowadzenia pojazdów okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 25 marca 2015 r. do dnia 14 stycznia 2016 r.;

V. na podstawie art. 43a § 2 49 § 2 2 k.k. orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5000 zł (pięciu tysięcy złotych);

VI. na mocy art. 626 § 1 k.p.k., art. 627 k.p.k., art. 2 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity Dz.U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) obciąża oskarżonego kosztami sądowymi: wydatkami w kwocie 70 zł (siedemdziesięciu złotych) oraz opłatą w wysokości 120 zł (stu dwudziestu złotych).

Sygn. akt X K 709/15

UZASADNIENIE

W związku ze złożeniem wniosku o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku w trybie art. 422 § 2 k.p.k. ze wskazaniem, że wniosek dotyczy podstaw prawnych wymierzenia kary oskarżonemu Z. R., Sąd stosownie do treści art. 424 § 3 k.p.k. ograniczył zakres uzasadnienia w sprawie.

Uznając Z. R. winnym popełnienia zarzucanego mu czynu z art. 178a§1 k.k. Sąd doszedł do przekonania, że w świetle wszystkich ujawnionych i przeprowadzonych w toku rozprawy dowodów sprawstwo Z. R. nie budzi wątpliwości. Zdaniem Sądu postępowanie dowodowe potwierdziło, iż oskarżony w dniu 25 marca 2015 r. prowadził pojazd mechaniczny w stanie nietrzeźwości.

Przed przejściem do omówienia wymiaru kary oraz innych konsekwencji prawnych czynów przypisanych oskarżonemu, odnieść się należy również do zagadnień związanych z tak zwaną konkurencją ustaw. W niniejszej sprawie sprowadzało się to do oceny, czy ustawa obowiązująca w czasie popełnienia przez oskarżonych przypisanego im czynu była dla nich względniejsza od tej, która obowiązywała w czasie orzekania. Ustawą z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2015.396) treść kodeksu karnego została bowiem znowelizowana. W pierwszej kolejności podkreślić należy, iż stosownie do zgodnego stanowiska doktryny i orzecznictwa, które Sąd orzekający w sprawie w pełni podziela, ocena, która z konkurujących ustaw jest względniejsza dla oskarżonego, zawsze wymaga uwzględnienia okoliczności konkretnej sprawy (vide: uchwała SN z dnia 24 listopada 1999 r., I KZP 38/99, OSNKW 2000, nr 1-2, poz. 5). W ocenie Sądu, ustawa obowiązująca przed dniem 1 lipca 2015 r. była w realiach sprawy względniejsza dla oskarżonego, jako że obecnie obowiązujący kodeks karny w art. 69§1 przewiduje możliwość warunkowego zawieszenia kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku (poprzednio 2 lat). Z tego względu należało zastosować w niniejszej sprawie ustawę obowiązującą poprzednio.

Rozważając kwestię kary dla Z. R. za opisany w wyroku czyn Sąd miał na względzie przesłanki określone w dyrektywach jej wymiaru ujętych w art. 53 k.k.

W ocenie Sądu, wymierzona oskarżonemu kara 4 miesięcy pozbawienia wolności jest adekwatna zarówno do stopnia jego zawinienia, jak i stopnia społecznej szkodliwości przypisanego mu czynu. Tak ukształtowana kara uwzględnia okoliczności łagodzące winę oskarżonego, jak i obciążające go. W pierwszym zatem rzędzie fakt, iż Z. R. działał umyślnie, w zamiarze bezpośrednim, tym samym w pełni świadomie łamiąc obowiązujący porządek prawny. Nie bez znaczenia dla oceny stopnia społecznej szkodliwości czynów oskarżonej pozostaje również okoliczność, iż prowadząc pojazd w stanie nietrzeźwości spowodował kolizję drogową, wskutek której inny pojazd uległ znacznemu zniszczeniu, zaś kierowca nie ucierpiał tylko dzięki temu, że w chwili zderzenia przebywał poza pojazdem.

Jako okoliczność obciążającą Sąd poczytał również oskarżonemu jego uprzednią karalność, mając jednakże na względzie, iż od skazania oskarżonego i odbycia przez niego kary upłynął znaczny okres czasu, w czasie którego oskarżony przestrzegał obowiązującego porządku prawnego.

Z tego względu Sąd uznał, iż wejście przez oskarżonego w konflikt z prawem miało charakter incydentalny i w konsekwencji przyjął, iż dla zrealizowania celów stawianych karze nie jest konieczne jej efektywne wykonywanie w warunkach penitencjarnych. Z tego też względu, Sąd na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. oraz art. 70 § 1 pkt 1 k.k. warunkowo zawiesił wykonanie orzeczonej wobec Z. R. kary pozbawienia wolności, na okres dwóch lat tytułem próby. Orzeczony okres próby będzie w ocenie Sądu wystarczający do skutecznego zweryfikowania przyjętej pozytywnej prognozy kryminologicznej co do przyszłej postawy oskarżonego.

Jednocześnie Sąd orzekł od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5000 zł, uznając, iż oskarżony powinien odczuć negatywne skutki swojego nieodpowiedzialnego postępowania.

Na marginesie wskazać należy, iż omyłkowo, mimo orzekania na podstawie przepisów poprzednio obowiązujących, Sąd powołał w treści wyroku art. 70§1 k.k. zamiast art. 70§1 pkt 1 k.k. oraz art. 43a§2 k.k. w miejsce art. 49§2 k.k. Uznając, iż błędy te mają charakter oczywistych omyłek pisarskich wynikających z pracy na szablonach orzeczeń, postanowieniem z dnia 4.03.2016 r. Sąd sprostował podstawy prawne na prawidłowe.

Jednocześnie zważywszy okoliczności zdarzenia, Sąd uznał, że prowadzenie pojazdu przez oskarżonego zagraża bezpieczeństwu w komunikacji i orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat, zaliczając zarazem na poczet tego zakazu okres zatrzymania prawa jazdy stosowanego w sprawie.

Sąd zdecydował również na mocy art. 626 § 1 k.p.k. i art. 627 k.p.k., art. 1, art. 2 ust. 1 pkt 4, art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) o zasądzeniu od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych, w tym 70 tytułem wydatków oraz 120 zł tytułem opłaty. Sąd przy rozstrzyganiu tej kwestii kierował się ogólną zasadą sprawiedliwego postępowania zgodnie z którą, każdy kto przez swoje zawinione zachowanie spowodował wszczęcie postępowania karnego, zobowiązany jest do poniesienia jego kosztów.

ZARZĄDZENIE

1) (...);

2) (...):

- PR G.-Ś.

3) (...)

G., dnia 4 marca 2016 r.

1 Omówienie : dopisano „ pkt 1” zgodnie z praw. post. z dn. 04.03.16r. – K. M.

Gd.dn.11.05.16r.

2 Omówienie : skreślono „ 43 a § 2 ” wpisano „ 49 § 2” zgodnie z praw. post. z dn. 04.03.16r. – K. M.

Gd.dn.11.05.16r